

ΑΓΙΑΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΚΔΙΟΜΕΝΗ.

ΕΤΟΣ ΙΣΤ΄.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1883.

ΑΡΙΘ. 188.

Συνδρ. έτησ. έν 'Ελλάδι Φρ. 1.
» » » 'Εξωτερικῶ » 2.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

'Εν ὁδοῦ Διόλου ἀριθ. 30.

Εἰς οὐδένω, πλὴν τῶν τακτικῶν ἀνταποκριτῶν, στέλλεται ἡ 'Εφημερίς τῶν Παίδων ἄνευ προπληρωμῆς.

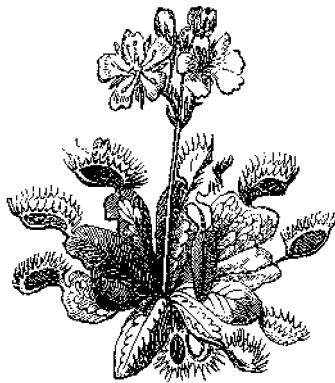
ΔΙΟΝΕΑ.

(Μύριοδόχανος)

Γῆν ὀνομασίαν ταύτην ἔλαβε τὸ φυτὸν τοῦτο ἕκ τινος πολλοῦ περιέργου ὄργανου, τὸ ὅποιον χρησιμεύει πρὸς οὐλλήψιν τῶν μυϊῶν καὶ ἄλλων μικρῶν ἐντόμων.

Τὸ ὄργανον τοῦτο φέρεται εἰς τὰ ἄκρα τῶν φύλλων, καὶ συνίσταται ἐκ δύο πετάλων ἢ φύλλων, τὰ ὅποια ἀνοίγουν καὶ κλείουν ὡς βιβλίον εἰς τὰ ἄκρα τῶν πετάλων ἢ φύλλων τούτων ὑπάρχουν οἰόντες, ὅχι βεβαίως διὰ τὰ δακτύλου, ἀλλὰ διὰ τὰ κρατοῦν τὰ δύο πέταλα καλῶς κλεισμένα. Ἐπιτυγχάνεται δὲ τοῦτο εἰσερχομένων τῶν ὀδόντων τοῦ ἐνὸς φύλλου εἰς τὰ μεταξὺ τῶν ὀδόντων τοῦ ἄλλου διαστήματα, καὶ οὕτω κρατοῦν αὐτὰ καλῶς κλεισμένα, ὅπως κἀμουν οἱ βουρκοί, ὅταν θέλουν νὰ ἐνώσουν τὰ ἄκρα δύο σανίδων στερεῶς.

'Ἄλλ' εἰς τίθ' ἀχρησιμεύσῃ μὴ μὴ ἢ ἄλλο τι ἔντομον εἰς τὸν φυτὸν; ἤμπορεῖ νὰ ἐρωτήσῃ τις ἄφ' ἑαυτοῦ τὸ φυτὸν ἔχει στόμα καὶ ὀδόντα; καὶ στόμαχον διὰ νὰ τρώγῃ καὶ νὰ χωνεύῃ τὴν ζωῆν;

Διωνέα.

Οὕτω θὰ ἐφαίνετο εἰς τοὺς μὴ γνωρίζοντας τὴν ἕξιν τοῦ φυτοῦ, ἀλλ' εἰς τὸν ἀκριβῆ παρατηρητὴν ἢ προμήθειαν αὐτῆς φύσεως εἶναι ὅχι μόνον θαυμασία, ἀλλὰ καὶ ἀναγκασιότατη εἰς τὴν ὑπαρξίν του, καὶ ἰδοῦ πῶς—

*Ὅταν μὴ τις ἢ ἄλλο ἔντομον κλιθῆ ἐπὶ τοῦ δοκάνου τούτου, τὰ πέταλα τοῦ ἀμέσως καὶ τάχιιστα κλείουν, τὰ δὲ ὄδοντατὰ μέρη ἐνούμενα κἀμουν τὴν ἐκφυγὴν τοῦ ὀδόντου.

Τὸ ἔντομον οὕτω πως κλεισμένον καὶ συσφιγμένον ἀποβήσκει, μετὰ δὲ τὸν θάνατόν του ἐκκρίνεται ἐντὸς τοῦ μέρους ἐκείνου ὑγρὸν τι, τὸ ὅποιον ἔχει τὴν δύναμιν νὰ διαλύῃ τὸ ἔντομον, ἀφοῦ δὲ γείνη τοῦτο, ἡ διάλυσις ἀπορροφᾶται ὑπὸ τῶν ἀγγείων, τὰ ὅποια εὐρίσκονται εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ἐπιφάνειαν τῶν δύο ἐκείνων πετάλων τοῦ δοκάνου καὶ οὕτω χρησιμεύει πρὸς τροφήν τοῦ φυτοῦ.

Φυτὰ τοῦ εἴδους τούτου, φυλαχθέντα εἰς μέρη ὅπου δὲν ἤθύναντο νὰ εἰσέλθουν ἔντομα, ἠθύνθησαν καὶ τελευτήσαν ἐμαρῶνθησαν καὶ ἐξηράνθησαν ἐκ τούτου δὲ καταφαίνεται ὅτι ἡ ζωικὴ αὕτη τροφή εἶναι ἀπαραίτητος ὅχι μόνον πρὸς τροφήν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν ὑπαρξίν τῶν φυτῶν τούτων.

Η ΚΑΛΗ ΨΥΧΗ.

Δὲν θὰ αἰσθάνῃθης καὶ σὺ τὸν λόγον τὸν πικρὸ σου;
Ποῦ εἶπες σ' ἓνα φίλον σου ἀπάνω 'ς τὸν θυμὸν σου;
Χωρὶς νὰ θέλῃς, ἢ καλὰ νὰ τὸ σκεφθῇς ἀκόμα;
'Εθῆμωσες καὶ ἔβγαλεις φαρμάκι ἀπὸ τὸ στόμα;

*Ἄχ! ἀπὸ στόμα φιλικὸ τέτοιο φαρμάκι κἀσαι,
Δὲν ὀμιλοῦν τὰ χεῖλιά σου, μὰ ἡ καρδιὰ σου κλαίει.
'Ἄχ! ὅταν κλαίῃ ἡ καρδιὰ, ἢ εἶναι στεγνὸ τὸ μᾶτι;
Σὰν κολασμένους θὰ γυρᾷς τὴν νύχτα στὸ κρεβάτι.

Συννεφιασμένος οὐρανὸς τὸν κεραυνὸν γεννάει;
Καὶ ἡ ψυχὴ μας τὸν πικρὸ τὸν λόγον δὲν ἐσχινεῖ!

Δώσέ του κάλλιο μαχαίρι, βαθεῖα πληγὴ στὸ σῶμα.
'Ἄλλὰ τὸν λόγον τὸν πικρὸ μὴν βγάλης ἀπ' τὸ στόμα.

Φαντάσου! μόνος νὰ γυρᾷς στὸ σπίτι σου τὸ βράδυ;
Γιὰ τὴν ψυχὴ σου οὐδὲ φῶς νὰ βρισκῇς στὸ σκοτάδι;
Νὰ φεύγῃς καὶ τὴν μάνα σου στὴν μαύρη ταραχὴ σου;
Καὶ ἐφιάλητὴ νὰ κρατᾷς τὸν λόγον τὴν ψυχὴ σου.

Σὲ τέτοια θέσι μοναχὸς ζητᾷς; σοῦ πρέπει νᾶσαι;
Γιὰ νὰ θυμᾷσαι, νὰ τὸν λέγῃς καὶ πάλι νὰ θυμᾷσαι;
'Ἄχ! πόσοι φέρνουνε πικρὸ φαρμάκι στὴν λαγιά τους;
'Ὅλον τὸν πάγον τῆς ψυχῆς στὴν νεκρικὴ μαζιὰ τους.

Και πόσοι σοντροφεύουμε και την «καλή τούτ' μέρα»
Μ' ένα πεκρό, φαρμακερό τής κόλατης αέρα.
Στόν κόσμ' αὐτὸν ποῦ τρέχουμε πόσοι μονάχα ζοῦνε
Γιὰ νὰ παγώνουν τὴν καρδιά και γιὰ νὰ τὴν χυποῦνε!

Καταραμένη τοῦ Θεοῦ νόθα και ξένη γέννα,
Ἔχει ἡ μαύρη κόλασι τὰ σπλάγγνα σου πλασμένα..
Ἔχεις τον πάγο στήν καρδιά, και στήν ψυχή σκοτάδι
Σοῦ ἔπρεπε νὰ γεννηθῆς δχι στήν γῆ, στόν ἀδῆ..

Μὲ τὴν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ φαρμακεμένο φίδι,
Εἶναι τοῦ χάφου κλειδὸ γλυκὸ τὸ κορτερό λεπιδι!
Μὰ τῆς ψυχῆς μας τὴν σφαγή, τὸν πόνο, τὴν λαχτάρα
Θὰ ἔχῃς νεκροσάβανο τοῦ κόσμου τὴν κατάρα!

Μὰ τὸν Θεὸ μας τὸν καλὸ! ἡ πίκρα δὲν ξεχνῆται,
Χωρίς νὰ θέλῃ ἡ ψυχή ποῦ σφάζεις καταρῆται
Μὰ τῆς ψυχῆς μας τὴν σφαγή, στοῦ τάφου τὸ σκοτάδι,
Κανείς δὲν θὰ σ' ἀνάψῃ φῶς, δὲν θὰ σοῦ ρίψῃ λάδι!
Ε. Ζ. Γ.

ΠΕΡΙ ΑΙΘΙΟΠΙΑΣ.

Ἐκ τῆς Περιηγήσεως τοῦ Ἑλληνος Προξένου
κ. Δ. Μητσάκη τὸ 1879.

(Συνέχεια και τέλος.)

Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο Α'.

Ἐπιστρέφων ἐκ Τέβρα-Ταβὴρ ἐστάθμισα ἐν Ἀξούμ
και προσελθὴν εἰς γεῦμα ὑπὸ τῆς ὤραιας και θελ-
κτικῆς περιγίψισης Ἀμελέσας, θυγατρὸς τοῦ Ῥάς Ἀ-
ρέα και συζύγου τοῦ Ῥάς Ἀλούλα. Κατὰ τὰς διαφο-
ρους ἡμῶν συνδιαλέξεις ἀνέφερα αὐτῇ τὴν ἀνωτέρω
μετὰ τοῦ πατρὸς τῆς συνομιλίαν. Ἡ ἡγεμονίς Ἀμελέ-
σα, σημαίνει δὲ τὸ ὄνομα *εὐτυχία προτρέχουσα*, —
ὄψασα τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπερηφάνως και ὠθήσασα
πρὸς τὰ ὀπίσω τὴν ἐδενόχρουν κόμην τῆς εἰς μικροὺς
πλοκάμους διηρητημένην, μοι εἶπε μεθ' ὄφους σοβα-
ροῦ: «Και πῶς! νομίζετε ὅτι δὲν γνωρίζω τὴν ἱστο-
ρίαν τοῦ οἴκου μου; Ἡξέρω καλῶς ὅτι ἡ οἰκογένειά
μας ἔλκει τὴν καταγωγὴν ἐξ Ἑλλήνων.» Εἶχε δὲ τοιαύτην
ἐκφρασαν τὸ βλέμμα και ἡ φωνὴ τῆς, ὥστε,
σκερθεῖς ὅτι ἐκ χειλέων Αἰθιοπίδος ἐξέρχεται τοιαύτη
ὑπερήφανος ἀπάντησις, δὲν ἠδυνήθην ν' ἀρθρώσω λέξιν!

Ἐπανακάμψας εἰς Κουράταν συνήντησα τὸν πρὸ
δωδεκαετίας ἐν Αἰθιοπία, χάριν ἐμπορίας, ἐγκατεστη-
μένον Ἕλληνα ἐκ Ἀλήμνου Νέστορα Τριανταφόλλου.
Ἐόρισκετο οὗτος ἐν μεγίστῃ ἀμηχανία, καθὼς αὐστη-
ρῶς ἀπαγορευθεὶς διὰ διατάγματος τοῦ βασιλέως
Ἰωάννου πάσης μετὰ τῆς πόλεως Μετέμας, παρὰ τὰ
αἰγυπτιακὰ σύνορα κειμένης, ἐμπορικῆς συγκοινωνίας,
θὰ κατεστρέφετο ἐμπορικῶς, διότι ὅπως μεταφέρῃ εἰς
Μασσόβαν τὰ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ διατάγματος προ-

μηθευθέντα ἐκ κηροῦ και καφῆ ἐμπορεύματα, φέριλε
ν' ἀγοράσῃ 200 — 300 ἡμῖονους. «Ἐλα, παιδί μου,
αἰβιον, εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς εὐμενῶς, νὰ σοὶ δώσω
διαταγὴν πρὸς τὸν Ῥάς Ἀρέαν, στρατιωτικὸν τοῦ νο-
μοῦ Τεμπίας διοικητὴν, ἵνα σοὶ χορηγήσῃ στρατιώτας
και σὲ ἀφήσῃ νὰ μετακομίσης ἀνενοχλήτως τὰ ἐμπο-
ρεύματά σου εἰς Μετέμας.» Εἶτα δὲ στραψίς πρὸς ἐμὲ
«Ἦσούχασε, μοι εἶπε μετὰ γλυκότητος, ὁ Νέστωρ και
τὰ ἐμπορεύματά του θὰ ὑπάγῃσιν ἀσφαλῶς εἰς Μετέ-
μαν και θὰ ἐπιστρέψῃ ὁ ἴδιος ἀσφαλῶς ἐν ἀνάγκῃ δὲ
στελλομεν μὲ τὸ *ἀγγαρῆπ* (εἶδος ἀνακλίντρου πλε-
κτοῦ ἐκ λωριδίων δέρματος βοῦς) αὐτὸν και τὰ ἐμπο-
ρεύματά του, διότι εἶναι Ἕλληνας και εἶναι ἰδικὸς μας.»
Και ὁ βασιλεὺς οὐ μόνον ἐξέδωκε πρὸς πάντας τοὺς
διοικητάς, ἐπάρχους, τελῶνας και λοιποὺς τοῦ Κρά-
τους ὑκαλλήλους τὰς οἰκειάς πρὸς τοῦτο διαταγὰς,
ἀλλὰ και διέταξε νὰ ἐπιτρέπωσι τοῦ λοιποῦ αὐτῷ τὴν
μετὰ τῆς Μετέμας ἐμπορικὴν συγκοινωνίαν «και νὰ μὴ
πληρώνη ἕδνα φόρον και οὐδένα τελωνιακὸν ὄσμον,»
ὡς αὐτὸς οὗτος ὁ βασιλεὺς ἰδιοχειρῶς ἐπὶ τῆς διατα-
γῆς προσέθηκεν. Ἡ ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνος τούτου ἐμπο-
ρου ἐξαιρετικὴ αὐτῆ προστασία τοῦ γενναίου και φι-
λέλληνος βασιλέως Ἰωάννου τοῦ: πάντας ἐξέπληξεν,
ἰδίᾳ δὲ τὸν Νέστορα, διότι τοιαύτης δὲν ἠξιώθησαν οὐ-
δὲ αὐτοὶ οἱ ἰθαγενεῖς ἔμποροι, πολλὰ πρὸς τοῦτο ἀπο-
πειραθέντες. Τῆς αὐτῆς προστασίας ἔτυχον και ὑπὲρ
τινων ἄλλων Ἑλλήνων, Γάλλων και Ἰταλῶν, οἵτινες ἐν
τῷ πολυχίνῳ Κερέμ τῆς ἐπαρχίας Βογάς, — καταλη-
φθείσης πρὸ ἑπταετίας ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων και ἀνακτη-
θείσης τὸ 1878 ὑπὸ τῶν Αἰθιοπῶν, ἐκαλλιέργουν πρὸ
τεσσαρῶν ἐτῶν τὴν νικοτιανήν, ἧς ἡ χρῆσις αὐστηρῶς
ἐν Αἰθιοπία ἀπαγορεύεται ὡς τῆ ὕγεια ἐπιβλαβής. Διὸ
και ὁ αὐτοκράτωρ διέταξε τὸν Ῥάς Ἀλούλαν νὰ κα-
ταστρέψῃ πάσας τὰς φυτείας αὐτῆς. Μάτην προσεπά-
θησα νὰ μεταπεισῶ τὸν βασιλέα, ὅπως ἀρῆσῃ ἐλευθέ-
ραν τὴν χρῆσιν προϊόντος τοσοῦτον προσδοφόρου, τὸ
παράδειγμα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κυβερνησεων ἐπαγομέ-
νος. «Ἡ χρῆσις τῆς νικοτιανῆς, μοι ἀπεκρίθη, εἶναι
ἐπιβλαβής εἰς τὴν ὕγεια» πείσέ με ὅτι εἶναι ὠφέλι-
μος και ἐγὼ τὴν ἀφίνω ἐλευθέραν.» Τέλος, ἵνα μὴ
ἀδικηθῶσι και ζημιωθῶσιν οἱ ἐπὶ τῆς Αἰγυπτιακῆς; κα-
τοχῆς τὸ ἀπηγορευμένον εἶδος καλλιερῆσαντες, ἐπέ-
τρεψεν ὅπως ἐξαγάγῃσιν εἰς Μασσόβαν τὸ προϊόν αὐ-
τῶν, ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀποτίσεως φόρου ἢ τέλους, λέ-
γων μοι: «Ἄς καλλιερῶσι τὴν μέταξαν, τὸν βάμβουκα,
τὰ σιτηρά, τοιαῦτα εἶδη, και τότε θὰ τοὺς ἀγαπῶ και
θὰ τοὺς προστατεύω ὡς ἴδια τέκνα μου.» Μαρτυρεῖ δὲ
τὸ φιλοδίκαιον τοῦ ἡγεμότος πρὸς ἄλλα πολλὰ και τοῦ-
το: Ἡμέραν τινὰ ἀνέφερα αὐτῷ, ὅτι Αἰθιοψίς τις εἶχεν
ἀδικήσει τὸν ἐν Ἀδόβα πρὸ δωδεκαετίας διαμείνοντα

Γάλλον σελλοποιδν, κύριον Βαραλλδν, καὶ ὁ βασιλεὺς διέταξεν αὐθωρεὶ τὴν σύλληψιν τοῦ ἀδικήσαντος, ἐκφράζων μοι συγχρόνως εὐχαριστίας, ὅτι παρέσχον αὐτῷ ἀφορμὴν νὰ ἰκανοποιήσῃ ἀδικηθέντα Εὐρωπαῖον. Περὶ δὲ τῆς φιλανθρωπίας αὐτοῦ πολλὰ ἠδυνάμην νὰ εἶπω, ἀλλὰ περιορίζομαι εἰς ἓν μόνον γεγονός. Μαθὼν παρ' ἐμοῦ ὅτι δύο Ἴταλοι περιηγηταί, οἱ κύριοι Σεσῆ καὶ Σαορίνης, μέλη τῆς ἐν Ῥώμῃ «Βασιλικῆς Γεωγραφικῆς Ἐταιρίας», ἦσαν αἰχμάλωτοι τῶν Γάλλοι μοὶ ὑπεσχέθη νὰ δώσῃ διαταγὰς τῷ βασιλεὶ τῆς Σόας Μελενίκῳ καὶ τῷ Ῥάσ' Ἀδάλα τοῦ Γκουδζάμ, ἵνα διὰ χρημάτων ἢ διὰ τῶν ὅπλων ἐλευθερώσωσιν αὐτοὺς καὶ πέμψωσιν ἀσφαλῶς πρὸς αὐτόν, προσθέτων μοι ὅτι, τοῦτο μὴ ἐπιτυχανομένου, θ' ἀπέλθῃ αὐτὸς οὗτος μετὰ τοῦ στρατοῦ ὅπως τοὺς ἀπελευθερώσῃ καὶ ἀποστείλῃ εἰς τὰς οἰκογενεῖας αὐτῶν, διότι αἴσως οἱ ἀτοχεῖς ἔχουσι σύζυγον καὶ τέκνα θρηνοῦντας αὐτούς.» Αἱ εὐγενεῖς καὶ χριστιανικαὶ αὐτὰ λέξεις ἐκ χειλέων Ἀφρικανοῦ ἡγεμόνος ἐξερχόμεναι μὲ συνεκίνησαν μέτρι ἰακρόν.

Τοιοῦτος ἐν σκιαγραφίᾳ ὁ αὐτοκράτωρ Ἰωάννης.

Ἐν Σουέξ τῇ 1 Ὀκτωβρίου 1880.

— Ἡ πόλις τῆς Νέας Ὑόρκης ἔχει 2,000 ῥακοσυλλέκτας, ἡ ἀξία δὲ τῶν συλλεγομένων ῥακῶν ἀνέρχεται εἰς 150 000 λίρ. στερλ. κατ' ἔτος. Ἡ δ' ἀξία τῶν χειραμαζῶν δι' ὧν συλλέγονται ἀνέρχεται εἰς 600,000 λίρ. στερλ. Τῆς ὅλης δὲ χώρας τὸ τοιοῦτον ἐμπόριον ἀνέρχεται εἰς 6,000,000 λίρ. στερλ!

ΠΕΡΙ ΚΑΛῆΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ.

Ἐπιθυμῶντες ὅτι ἡ συμπεριφορὰ, ὁ τρόπος δηλονότι κατὰ τὸν ὅποιον ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ φέρηται εἰς τὴν μετὰ τῶν ἄλλων ἀναστροφὴν σου, εἶναι ζήτημα πολὺ ἀναγκαῖον καὶ χρήσιμον καὶ ὡραῖον κἀνείς δὲν δύναται νὰ ἀρνηθῇ.

Ἡ Ἐφημερίς τῶν Παιδῶν ἐπιθυμοῦσα νὰ ἴδῃ ὅλους τοὺς μικροὺς αὐτῆς φίλους καλῆς συμπεριφορᾶς ἐνφῶ εἶναι παιδιὰ καὶ ἔτι καλλιτέροις, ἀφοῦ ἠλικιωθῶν, ἀπεφάνισεν ἄφιερῶσιν μίαν σελίδα εἰς τοῦτο, μὲ τὴν ἐπιθυμίαν ὅτι θέλει συνεργῆσαι εἰς τὸ νὰ ἐπιτευχθῇ ὁ καλὸς καὶ ὠφέλιμος οὗτος σκοπός.

Τὰ περὶ καλῆς συμπεριφορᾶς ἐνταῦθα δημοσιευόμενα εἶναι ἔργον τοῦ εἰδικοῦ διδασκάλου τῆς γυμνασιακῆς καὶ τῆς συμπεριφορᾶς Ἀγγλου κ. Μαρτίνου, τοῦ ὁποίου ἡ περὶ τὰ δύο ταῦτα μαθήματα ἐξειδικασμένη ἱκανότης ἀπεδείχθη πασιφανῶς εἰς τὰς ἐξετάσεις ἀμφοτέρων τῶν ἐκπαιδευτηρίων τοῦ κ. Σιμπούλου, εἰς τὰ ὅποια διδάσκει. Ὁ κ. Μαρτίνος εἶναι προσέτι γνωστός ἐν Κερκύρᾳ καὶ Πάτραις, ὅπου εὐδοκίμως ἐδίδαξε.

ΚΕΦ. Α.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΦΟΡΩΝ ΤΩΝ ΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ.

§ 1. Περὶ προσκλήσεων.

Καλὴ συμπεριφορὰ εἰς τὰ ἀφορῶντα τὴν Τράπεζαν εἶναι ἀναγκαιοτάτη εἰς πάντα καλῶς ἀντιθεραμμένον ἄνθρωπον, πρῶτον δὲ μετεξὺ αὐτῶν ἔρχονται αἱ προσκλήσεις.

Ἢταν προσκαλέσῃς τινα νὰ γευματίσῃ ἢ νὰ δεῖπνήσῃ μετὰ σοῦ, ἐκτὸς τῆς γενικῆς φιλοφροσύνης, τὴν ὅποιαν πρέπει νὰ δεῖξῃς ὑποδεχόμενος αὐτὸν ἐλθόντα, καὶ κατὰ τὸ διάστημα τοῦ φαγητοῦ, ἴδιον εὐγενοῦς συμπεριφορᾶς πρὸς τὸν ξένον σου τοῦτον εἶναι νὰ προετοιμάσῃς δι' αὐτὸν φαγητὸν τι, τὸ ὅποιον γνωρίζεις ὅτι τῷ ἀρέσκει. Ἢταν δὲ τεθῇ ἐπὶ τῆς τραπέζης νὰ εἴπῃς εἰς τὸν φίλον σου, Ἐγνώριζον ὅτι σοὶ ἀρέσκει το φαγητὸν τοῦτο καὶ διὰ τοῦτο τὸ παρεσκεύασα διὰ σέ.

Ἐπίσης εὐγενοῦς συμπεριφορᾶς ἴδιον εἶναι ἡ ἀπομακρύνῃς ἀπ' ἐμπροσθεν τοῦ φίλου σου ὅτι γνωρίζεις ὅτι τὸν δυσαρρεστῆ, νὰ τῷ προσφέρῃς δὲ ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον ἠξέουρις, ὅτι τὸν εὐχαριστεῖ.

§ 2. Περὶ τοῦ πῶς πρέπει νὰ ἐτοιμάζεται ἡ τράπεζα.

Ἡ τράπεζα τοῦ γεύματος πρέπει νὰ ἐτοιμάζεται καλῶς, νὰ φωτίζεται καλῶς καὶ νὰ παρέχῃ ἱκανὸν τόπον εἰς τοὺς προσκεκλημένους. Καλλίον νὰ προσκαλεῶνται ὀλιγώτερα πρόσωπα παρά νὰ παραβλάπεται ἡ ἀνάπαυσις καὶ ἐπομένως ἡ εὐχαρίστησις πάντων τῶν προσκεκλημένων.

Ἡ καθαριότης τῆς τραπέζου, ἀντιθέτως καὶ τῶν περὶ αὐτὴν ποτηρίων καὶ τῶν πινακίων, τῶν κολλητῶν, μαχαιρίων καὶ περουνίων καὶ ἡ ἐπὶ τῆς τραπέζης ὀρθὴ διάταξις αὐτῶν, τῶν πινακίων, τῶν ὀπωρικῶν καὶ τῶν φιαλῶν τῶν περιεχοσῶν ἀνθη, ἀπαιτοῦν πολλὴν ἰκροσχηγὴν ἀλλὰ περὶ τούτων θὰ κάμωμεν λόγον μετ' ἄλλῶν.

Ἡ προετοιμασία τῆς τραπέζης ἐξαρτᾶται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκ τῆς φύσεως τοῦ γεύματος ἢ τοῦ δεῖπνῶς τοῦ ἀριθμοῦ τῆς καλαισθησίας, τῶν ἐξέων τῶν προσκεκλημένων, καὶ τῶν μέσων, τὰ ὅποια ἔχει τις εἰς τὴν ἐξουσίαν του. Εἶναι περιττὸν ἐπομένως νὰ θέσῃ τις ὄρους εἰς τὸ ζήτημα τοῦ πόσους πρέπει νὰ προσκαλῇ τις εἰς τὸ γεῦμα καὶ πόσους εἰς τὸν δεῖπνον. Ἢταν ἡ τράπεζα ἦναι ὑπὲρ τὸ δέον πεφορτωμένη, σάντις τις τιθεμένη παρά τινα τῶν πλευρῶν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς ὀδοδοχὴν πολλῶν ἐκ τῶν ἀπαιτουμένων εἰς τὰς διαφόρους σειρὰς τῶν φαγητῶν, ἕως οὗ ἔλθῃ ἡ σειρὰ αὐτῶν. (ἀκολουθεῖ.)

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΜΑΘΗΜΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΟΥΣΙΚΗΝ.

Ἐλθε Γεώργιε, ἔλθε καὶ σὺ καλὴ Μαρία,
 νὰ σὲ δδάξω τὴν τερπνὴν καὶ θεῖαν μουσικὴν,
 δι' ἧς εὐφραίνεται ὁ νοῦς, καὶ τέρπεται ἡ καρδία
 μὲ τεμαχίων λεγυρῶν σειρὰν ἁρμονικὴν.

Ἐμπρός σου κἀν, ἀρχίσαι ἐν προσοχῇ καὶ τάξει
 μαζί μου ν' ἀπαγγείλαι μετ' τὴν αὐτὴν φωνὴν
 τοὺς τόνους, τὰ ἤματα. δι' ὧν θὰ μᾶς διδάξῃ
 ἡ μουσικὴ νὰ ψάλλωμεν πᾶσαν φῶν τερπνὴν.

Πρέπει δὲ νὰ προσέξῃτε εἰς τὴν διδασκαλίαν,
 καὶ δεῦν προχωρήσῃτε, καλοὶ μου ἀδελφοί,
 θὰ τέρπεσθε εἰς τὴν λαμπρὰν καὶ θεῖαν ἁρμονίαν,
 ἥτις διαρρέει τῆς ψυχῆς οὐράνιοζ τροφή.

Ἡ ἀδελφὴ διδάσκουσα τὰ μικρὰ ἀδελφεὰ τῆς μουσικῆν.

Ὅκτὸ φωνὰ τὴν κλίμακα καὶ μόνον ἀπαρτεῖζον
 καὶ ὅμως ἀπειροὶ ψᾶσαι ψάλλονται δι' αὐτῶν,
 καὶ ἔσματα οἱ μουσικοὶ, καὶ δρᾶματα τοῦ ζῶντος
 καὶ τοὺς ψαλμοὺς, δι' ὧν ὀρθῶς ὑμνοῦμεν τὸν Θεόν.

Καὶ δι' αὐτῆς σὲς βεβαίω μετ' τὴν καλὴν Μαρίαν,
 ἀγαπητὴ Γεώργιε, ἠρώων εὐκλειῶν
 θὰ ψάλλετε εὐς ἀρετῆς, τὴν δόξαν, τὴν ἀνδρείαν,
 καὶ θὰ ὑμνήτε εὐλαβῶς τὸν ὀψιστον Θεόν.
 Ἐν Πειραιῇ Ἰούλιος 1883 Δ. Κ. Σ.

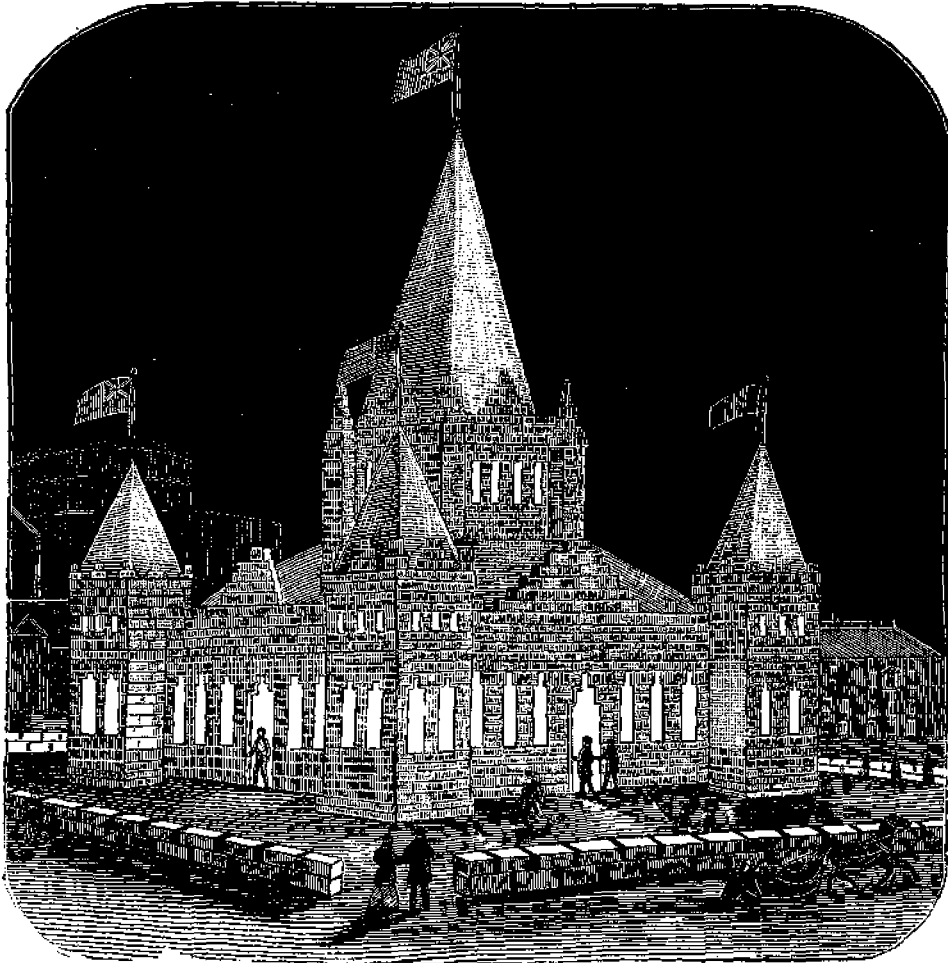
Τὸ ἐκ πάγου παλάτιον.

Ἡμεῖς οἱ κάτοικοι τῶν εὐκράτων ζωνῶν ἀνατριχιάζομεν νὰ ἀκούωμεν ὅτι εἰς τὰ βόρεια καὶ υπερβόρεια μέρη ὁ χειμῶν εἶναι τόσοσ ὀρμύς, ὥστε χιών καὶ πάγος καλύπτουσι τὸ πρόσωπον τῆς γῆς τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ ἔτους. ὅτι αἱ λίμναι, οἱ ποταμοὶ καὶ ἀκόμη ἡ θάλασσα παγώνουν, πάντα δὲ τὰ πτηνὰ καὶ τὰ ζῶα, ἐκτὸς τῶν κατοικίδιων καὶ ὀλίγων ἀγρίων,

ποταμοῦ καὶ κόλπου, ὡς διὰ ξηρᾶς, ἐκτὸς τοῦ μέσου τοῦ νὰ κρῶνουν τὸ ὕδωρ τὸ καλοκαίρι.

Τὰ παιδιὰ προσέτι ἔχουν πολλὰς καὶ ποικίλας διασκεδάσεις μὲ τὴν χιόνα καὶ τὸν πάγον καὶ ἀναμένουν τὴν ἔλευσιν αὐτῶν μὲ πολλὴν χαρὰν.

Εἰς τὴν πόλιν Μοντρεὰλ τοῦ Καναδά, ἥτις εἶναι ἐκτισμένη παρὰ τὸν ποταμὸν τοῦ ἁγίου Λάωρενς, διαπάρχει συνήθεια κατ' ἔτος νὰ ἐορτάζουσι οἱ κάτοικοι τὰς λεγομένας παγοσποικρέω, ἥτοι, διασκεδάσεις ἐπὶ τοῦ πάγου καὶ μὲ τὸν πάγον.

Παλάτιον ἐκ πάγου

μεταναστεύουσι εἰς θερμότερα κλίματα, οἱ δὲ ἄνθρωποι εἶναι ἠναγκασμένοι νὰ ἐκτελοῦν τὰς ἐργασίας των ἐν τῶς οἰκῶν καλῶς θερμικωμένων.

Ἄλλ' ὅμως καὶ εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα οἱ ἄνθρωποι ἔχουσι τὰς εὐχαριστήσεις καὶ διασκεδάσεις καὶ ἀκόμη τὰς ἀφελείας των. Ὅστω λ. χ. ἡ χιών τοῖς παρέχει φηραϊὰν εὐκαιρίαν νὰ ἐποχοῦνται ἐπὶ ἐλκλήθρων, ὁ δὲ πάγος νὰ διαβαίνουσι διὰ τοῦ αὐτοῦ μέσου λίμνας καὶ

Πέριον ἢ νεολαία ἀπεφάσισε νὰ διέλθῃ τὰς ἀποκρέω ταύτας, αἰτνες διαρκοῦν πέντε συνήθως ἡμέρας, κτίζουσα παλάτιον ἐκ πάγου ὁμοίαν μὲ ἐκεῖνα, τὸ ὁποῖον κατεσκευάσθη ποτε ὁ μέγας Πέτρος ἐν Ῥωσίᾳ καὶ φωτίζουσα αὐτὸ μὲ ἠλεκτρικὸν φῶς.

Ἐπειδὴ ὁ χειμῶν ἦτο παρὰ τὸ συνήθες ὀρμύς, ἡ ἐπιχειρήσις ἐπέτυχε πληρέστατα καὶ διατηρήθη εἰς φηραϊὰν κατὰστασιν ὑπὲρ τὰς πέντε ἡμέρας.

Ἰδοὺ δὲ πῶς κατασκευάσθη τὸ παλάτιον τοῦτο. Ἐκ τοῦ παγωμένου ποταμοῦ ἔκοψαν τεμάχια μεγάλα καὶ παχέα, καὶ ἤρχισαν τὴν οἰκοδομὴν θέτοντες τὸ ἐν ἐπὶ τοῦ ἄλλου κατὰ τὸ σχέδιον, τὸ ὁποῖον ὁ ἀρχιμηχανικὸς τῆς πόλεως ἔδωκε· διὰ τὰ συγκρατῶνται δὲ τὰ τεμάχια ταῦτα τοῦ πάγου πρὸς ἄλληλα, εὐθὺς ἀφ' οὗ ἐκτίζετο μία σειρά, ἐργάται φέροντες ὕδωρ ἔρριπτον ἐπ' αὐτῆς· τὸ ὕδωρ τοῦτο μόλις ἐξετίθετο εἰς τὴν ἀτμοσφαῖραν ἀμέσως ἐπήγυτο καὶ οὕτως ἐχρησίμευεν ἀντὶ πηλοῦ πρὸς συγκράτησιν τῶν τεμαχίων τοῦ πάγου.

Τοιοιούτῳ ἄνευ ἀνηγέρθη κτίριον μεγαλοπρεπὲς τετράγωνον ὅπως φαίνεται εἰς τὴν προκειμένην εἰκόνα. ἔχον ἐσωτερικῶς μῆκος καὶ πλάτος 100 ποδῶν· ἔφερε δὲ εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας τέσσαρας μικροὺς πύργους 30 ποδῶν τὸ ὕψος καὶ διαμέτρου 25 ποδῶν.

Τὸ παλάτιον τοῦτο τὰς μὲν νύκτας ἐφωτίζετο δι' ἠλεκτρικοῦ φωτός, παριπτῶν ἔσθθεν θέαμα μαγευτικόν, τὰς δὲ ἡμέρας, ὅταν ὁ καιρὸς ἦτο εὐδιος, ἀπὸ στραπτειν ὡς νὰ ἦτο ἀδαμαντοκόλλητον.

Δέκα χιλιάδες ξένων μετέβησαν εἰς Μοντρέαλ ἐκ διαφόρων μερῶν διὰ τὰ συνευθυμήσασιν, ὅλοι δὲ ἀνεχώρησαν φέροντες μεθ' ἑαυτῶν ἐνθύμησιν ζωηρὰν τοῦ ὠραίου ἔργου τούτου τῆς φύσεως καὶ τῆς τέχνης.

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ.

(Ἔκ τοῦ Γερμανικοῦ).

ὑπὸ Φ. Δ. Κ.

(Ἐυνέχεια, ἴδε προηγ. φύλλον).

ΚΕΦ. ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Κατὰ τύχην ὁ γέρον Στρατηγὸς φὸν Βράουν-βέδελ ἴστατα συνομιλῶν μετὰ τινῶν ἀξιωματικῶν εἰς τὸν ἀντιθάλαμον, καθ' ἣν στιγμήν διήλθεν ὁ κ. Βράουν μετὸν Γεώργιον. Ὁ γέρον ἀμέσως ἀνεγνώρισε τὸν παῖδα εἰς τὸν ὁποῖον εἶχε λάβει τὸσον ἐνδιαφέρον.

Παρατηρήσας δὲ τὴν κατῆφειάν του, ἠρώτησεν ἕνα τῶν δημοτικῶν συμβούλων·

— «Γνωρίζετε διὰ ποίαν αἰτίαν εἶναι ἐδῶ ὁ παῖς ἐκεῖνος; Μήπως ἔκαμε κανὲν πλημμέλημα;»

Ὁ κύριος, εἰς τὸν ὁποῖον εἶχεν ἀποταθῆ, ἐγνώριζε μόνον ὅσα εἶχε διηγηθῆ ὁ Οὐτρεχτ, τοῦ ὁποῖου ἡ διήγησις ἦτο βεβαίως ὑπερβολικὴ.

— «Πῶ, πῶ!» ἐγόγγυσεν ὁ γέρον στρατηγός· «φοβούμαι μήπως ὁ πρίγκιψ προσφῆτευσεν ἀληθῶς! Ἐρχομεν τὴν ἀδειαν νὰ εἰσελθῶμεν νὰ ἀκούσωμεν.»

— Μάλιστα, εἶπεν ὁ σύμβουλος, καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ εἰσῆλθον ἀπαρατήρητοι εἰς τὸ δικαστήριον.

— («Ὁμολογεῖς λοιπόν, παιδί μου,» εἶπε τότε ὁ δικαστής, «ὅτι διέταξες τοὺς συντρόφους του, τρία-κοντα δύο τὸν ἀριθμὸν, νὰ ἐπιτεθῶσι καθ' ἑνὸς ἀπλοῦ ἀνδρός;»

«Μάλιστα,» ἀπήντησεν ὁ Γεώργιος ἀρόθως.

— «Τοὺς διέταξες νὰ θραύσουν τὰ παράθυρα; Τὰς διαταγὰς σου ἐξεπλήρουν ὅτε ἔθραυσαν πινάκια, ἀγρεῖα καὶ τὰ τοιαῦτα;»

«Ὁχι, κύριε,» ἀπεκρίθη ὁ παῖς· «ἐγὼ ἔπιπτον τὸ αἷμα ἀπὸ τὸ πρόσωπόν μου καὶ δὲν ἔδωκα προσοχὴν.»

— «Ἰδύνασο νὰ ἀναχαιτίσης τὴν καταστροφὴν;»

— «Ὅταν ἔφθασα πάλιν εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο, ἦτο ἀδύνατον νὰ τὴν σταματήσω. Τὰ παιδία συνήθως μὲ δ-πακούουν· καὶ ἐὰν δὲν εἶχον ὑπάγει εἰς τὴν βρύσιν, δὲν θὰ ἐπολιόρχουν τὴν οἰκίαν, εἶμαι βέβαιος. Ἀλλ' ὕστερον ἐχάρην ὅτι μὲ εἶχον ἐκδικήσει.»

Ὁ γέρον στρατηγὸς ἐμειδίασεν· ἡ σκυθρωπία του ἤφανίσθη.

— «Δὲν γνωρίζεις,» ἐξηκολούθησεν ὁ δικαστής, «ὅτι ἡ ἐκδίκησις εἶναι κακὴ, καὶ ὅτι ὁ Θεὸς τιμωρεῖ τοὺς φιλεκδικίους;»

Ὁ Γεώργιος ἠρυσθίασε, προσέβλεψε δὲ τὸν πατέρα του, ὅστις ἦτο πολὺ σοβαρὸς, καὶ ἀπήντησε,

— «Δὲν ἐσυλλογίσθη τὸν Θεὸν κατὰ τὴν στιγμήν ἐκείνην, ἂν καὶ ὁ πατὴρ μου λέγῃ, ὅτι πρέπει νὰ συλλογίζωμαι τὸν Θεὸν εἰς ὅ,τι κάμνω.»

(ἀκολουθεῖ.)

ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΚΟΡΑΗΣ

Ὁ Ἀδαμάντιος Κοραῆς ἐγεννήθη ἐν Σμύρνῃ τῇ 27 Ἀπριλίου 1748, ἐκ πατρὸς Ἰωάννου Κοραῆ Χίου καὶ μητρὸς Θεοματίδος Ρωσίας Σμυρναίας.

Παιδύθη ἐδειξε τὸσον ἔρωτα πρὸς τὰ γράμματα, ὥστε ἂν καὶ ὁ τρόπος τῆς διδασκαλίας καὶ τῶν διδασκάλων ἦτο ἄθλιος καὶ σκληρὸς, κατώρθωσε νὰ τελειώσῃ τὸ ἐν Σμύρνῃ σχολεῖον καὶ νὰ γείνη κάτοχος τῆς βιβλιοθήκης τοῦ ἐκ μητρὸς θεῖου του, ὅστις εἶχε κληροδοτήσῃ αὐτὴν εἰς ἐκεῖνον ἐκ τῶν συγγενῶν του, ὅστις ἤθελε τελειώσῃ πρῶτος τὸ σχολεῖον.

Μετὰ τοῦτο ὁ Κοραῆς ἐπεδόθη εἰς τὴν σπουδὴν διαφόρων γλωσσῶν, τῆς Λατινικῆς, Ἰταλικῆς, Γαλλικῆς, Ἑβραϊκῆς καὶ Ἀραβικῆς. Εἰς τοῦτο δ' ἐβοηθήθη πολὺ ὑπὸ τοῦ σεβασμίου ἱερέως τῆς ἐν Σμύρνῃ Ὀλλανδικῆς Ἐκκλησίας.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ πατὴρ του εἶχεν ἐμπορικὰς ὑποθέσεις μὲ τὴν Ὀλλανδίαν, ἔστειλεν ἐκεῖ τὸν νέον Ἀδαμάντιον, ἵνα τηρῇ τὴν μὲ τὴν χώραν ἐκείνην ἀνταπόκρισίν του, ἐγκατεστάθη δὲ ἐν Ἀμστελδάμῳ. Ἐκεῖ διαμένων ἐ-

γνωρίσθη μέ τινα διαμαρτυρούμενον καλούμενον 'Αδριανόν Βούρταν, εις δν κατά την ίδίαν του όμολογίαν απέδιδε την εις την Εδωγγελικὴν γνώσιν καθοδηγίαν και την άρετήν.

'Εξ 'Αμστελοδάμου ο Κοραΐς μετέβη εις Βιέννην να ιδη τον θεϊόν του Σωφρόνιον, οστις ήτο άρχιεπίσκοπος Βελιγραδίου, και έκείθεν εις Βενετίαν.

Κατόπιν επανήλθεν εις Σμύρνην όπου έπεσον εις ειδός τι μελαγχολίας, αιτία της οποίας ήτο, ως φαίνεται, ο μέγας πόθος τον όποιον ειχε να σπουδάση την Ιατρικήν όθεν ο πατήρ του επεμφεν αυτόν εις Μομπελιέ της Γαλλίας, όπου διήνοσεν εύδοκίμως τάς σπουδάς του και άνηγορευθη διδάκτωρ της 'Ιατρικής.

Λαβών το δίπλωμα του μετέβη άμέσως εις Παρισίους, όπου η θεία Πρόνοια ειχεν όρισει δι' αυτόν μέγα και χρησιμώτατον στάδιον, ούχι διά της 'Ιατρικής, αλλά διά της φιλοσοφίας, εις την όποιαν μετ' ού πολύ και έπεδόθη μεταφράζων εις τό Γαλλικόν πολλούς των 'Ελλήνων συγγραφέων συγγραφέων δέ και έρμηνεύων πών δ,τι ένόμιζεν ότι ήθελε συντελέσει εις φωτισμόν και άνοψωσιν και άπελευθέρωσιν του δεδουλωμένου γένους του,

και ποδηγέτην αυτού εις την Εδωγγελικὴν άρετήν. Είς τά συγγράμματα και τάς προσπάθειάς του Κοραΐ ήφείλεται κομῶ ο ύπέρ της πίστις και πατρίδος ζήλος, όστις έρλεγε τάς καρδιας των άπανταχού της

'Ο 'Αδαμάντιος Κοραΐς.

γής έγκατεστημένων 'Ελλήνων, και παρεκίνει αυτός προς θυσίας μεγάλας ύπέρ του γένους των. Θεωρείται δέ και δικαίως ο θεσος τά θεμέλια της γραπτης νεοελληνικής γλώσσης.

Εύτυχώς η έλευθέρια 'Ελλάς άναγνωρίζουσα τάς άρετάς και τάς πολλάς και μεγάλας εκδουλεύσεις του άνδρός, και θέλουσα να διαιωνίση την προς αυτόν εύγνωμοσύνην και σέβας του 'Ελληνικού γένους μετέφερεν εκ Παρισίων το 1874 τά λείψανά του δημοσίαις δαπάναις και μετά πολλής σεμνοπρεπειάς έθαφεν αυτά έν τῷ νεκροταφείῳ της πόλεως, άνεγείρασα επ' αυτών λαμπρόν μνημείον. Έστησε δέ και έξωθεν του Πανεπιστημίου τον άνδριάντα του, επί της προσόψεως του όποιου ενεχαράχθησαν εκείνα διά τά όποια έμόχθησε καθ' όλον αυτόν τον βιον—

πιστις, Πατρις, 'Ελευθερία. Ο Κοραΐς απέθανεν έν Παρισίους τῷ 1833 τῇ 29 Μαΐου και ένταφιάσθη εις τό νεκροταφείον Montparnasse έν ηλικία 85 ετών.

πιστις, Πατρις, 'Ελευθερία. Ο Κοραΐς απέθανεν έν Παρισίους τῷ 1833 τῇ 29 Μαΐου και ένταφιάσθη εις τό νεκροταφείον Montparnasse έν ηλικία 85 ετών.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

— Έν τῷ ἵπποδρομίῳ τοῦ Δέρβυ, ὅπερ ἐγένετο κατὰ τὴν 25 Μαΐου, ἐκέρδησεν ὁ ἵππος Σαιντ Βλαζ. Μεταξὺ τῶν στοιχηματισάντων δύο ἐκέρδησαν 20 χιλ. λ. στ. ἕκαστος ἦτοι ὁ λόρδος Ἀλλεγκτον καὶ ὁ σὺ Φριδερικὸς Ζόνσων.

— Ὁ νεώτερος τηλεγραφητής τοῦ κόσμου, εἶναι ἡ δεκαετής δεσποινίς Χάλη Χάτσινσον ἐν Τέξας. Διευθύνει δὲ τὸ τηλεγραφεῖον τοῦ σταθμοῦ τοῦ σιδηροδρόμου.

— Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἡ Σινική κυβέρνησις ἔλαβε κατοχὴν τοῦ καταστήματος τοῦ ὀπιοῦ, αἱ μηνύσεις ἐπὶ χρήσει τοῦ ὀπιοῦ ἔτι ἀδείας κυβερνητικῆς ἐγένοντο πολυαριθμότεραι.

— Ἡ ὀροδοσία εἰς τὰς δικαστικὰς ἐκθέσεις εἰσῆχθη ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπὸ τῶν Σαξόνων τῷ 600 μ. Χ.

— Ἡνοῖτε μεγαλοπρεπῆς ἐκκλησία τῶν Δομινικανῶν ἐν Λονδίῳ ἐν τῇ ὁδῷ Σαουθάμπτον, ἣτις ἐκτίζετο ἤδη ἐπὶ 15 ἔτη.

— Νέα γυνὴ ἐν Τέξας λέγεται ὅτι ἐφρόνευσεν 82 κονίλιας διὰ βαθωῆτις καρβίνας εἰς ἓνα μῆνα, διὸ καὶ ἐπωνομάσθη ἡ Ἀρτεμὶς τοῦ Τέξας.

— Οἱ χρομιογράφοι ἰατροὶ χρονολογοῦνται ἀπὸ τοῦ 1783.

— Κατ' εἰρήναι ἐλάθουσαν εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐκ Σουδάν, ὁ ψευδοπροφήτης συνέλεξεν ἀναγκαστικῶν ἔρανον 400 χιλ. λ. στ. παρὰ τῶν ἐμπόρων τῆς Κορδοφάν.

— Ἡ Ζυρίχη ἐγένετο δεκτὴ ὡς μέλος καὶ ὡς κεφαλὴ τῆς Ἑλβετικῆς ἑμοσπονδίας τῷ 1351.

— Ἡ Νάκιν λέγεται ὅτι ἐγένετο ἡ κυριωτάτη πρωτεύουσα τῆς Κίνας.

— Ἐξεταζομένου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τελειοφοίτου τῆς Νομικῆς, ὁ καθηγητής τοῦ ἐμπορικοῦ δικαίου ἐρωτᾷ:

- Τί γνωρίζετε περὶ ναυλώσεως πλοίων.
- Εἶμαι ὀρενός, ἀπαντᾷ ὁ τελειόφοιτος.
- Καὶ τί μὲ τοῦτο;
- Δὲν θὰ λάβω ποτὲ ἀνάγκην νὰ ναυλώσω πλοῖον;

— Ἰρλανδικὴ μετανάστευσις. Ὁ ὀλίκος ἀριθμὸς τῶν Ἰρλανδῶν ἀποίκων, ὅστινες ἀνεχώρησαν ἀπὸ τοῦ Ἰρλανδικοῦ λιμένα ἀπὸ τοῦ μηνὸς Μαΐου 1851 (ὅτε ἤρξατο ἡ συνταξὶς ἐκθέσεων ἐπὶ τούτῳ) μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1882 ἀνέρχεται εἰς 2,804,740, ὧν 1,493,560 ἄρρνες καὶ 1,311,180 θήλειαι. Ἡ ἀπὸ τῆς Ἰρλανδίας μετανάστευσις βαθμῶδὴν ἠδὲξίθη ἀπὸ 37,587 τῷ 1876, ὅτε ἐνεγράφη ὁ μικρότερος ἀριθμὸς, εἰς 38,503 τῷ 1877, — 41,124 τῷ 1878 47,065, τῷ 1879, ἐνῶ τῷ 1880 ὁ ἀριθμὸς ἐπέδησεν εἰς 95,517, ἵνα καταπέσῃ τῷ 1881 εἰς 78,417. Κατὰ τὴν δεκαετίαν 1866—1875 ὁ μέσος ἐτήσιος ἀριθμὸς ἦτο 74,667 κατὰ τὴν προηγουμένην 1856—1866 88,272, ἐνῶ κατὰ τὴν πρὸ ταύτης τετραετίαν ἦτο 148,985. Ὁ ἀριθμὸς ἀπὸ 190,322 τῷ 1852 κατήλθεν εἰς 37,587 τῷ 1876.

— Αἱ γραμμογραφικαὶ ἐπὶ χάρτου μηχαναὶ ἐφευρέθησαν τῷ 1782 ὑπὸ Ὀλλανδοῦ κατοικοῦντος ἐν Λονδίῳ.

— Ἡ ὅλη δαπάνη τῆς στέψεως τοῦ Τσαροῦ ὑπολογίζεται εἰς 2 ἑκατομ. λιρ. στερεῶν.

— Λέγεται ὅτι ἡ Τέξας θέλει εἰσπράξει 13,500,000 δάλληρα ἐκ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν πομνιοστασιῶν τῆς τῆς τοῦτο.

— Ἡ Γιουκατάν ἀνεκαλύφθη ὑπὸ τοῦ Φράνσις Φερνανδέζ Κορδόβα τῷ 1571.

— Ἡ ὅλη δαπάνη τῆς διατηρήσεως ἐνὸς πένητος ἐν Λονδίῳ εἶναι 33 λιρ. 15 σελ. καὶ 7 πένναι κατ' ἀνάστατον ὄρον 98 ἔσ. σελ. κατ' ἐλάχιστον ὄρον.

— Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀγοραίων ὄχημάτων τοῦ Λονδίνου ἀνέρχεται εἰς 9982. Ἐκ τούτων 3713 εἶναι τετράτροχα καὶ 7269 δίτροχα. Τῷ 1863 ὑπῆρχον 9655 ὧν 5247 τετράτροχα καὶ 4408 δίτροχα, ὅστινες καλοῦνται καὶ ἀσφαλίτες ἢ ἑρατοί.

— Ἐταιρία τις ἐν Νέᾳ Ἰερσέυ κρίνεται νὰ εἰσαγάγῃ εἰς χρῆσιν εἶδος τι καμίνου ἢ κλιβάνου μὴ καπνίζοντος. Δὲν εἶναι βεβαίως ὁ κλιβάνος οὗτος καταναλωτῆς καπνοῦ, ἀλλ' ἡ καύσιμος ὕλη δαπανᾶται ὀλίγη, ὥστε δὲν παράγεται καπνός. Ἡ ἀνοίξις καὶ ἡ κλεισίς τοῦ κλιβάνου ἐτελεῖται διὰ μηχανικοῦ ἐλατηρίου.

— Σπουδαιοτάτη εἶναι διὰ τοὺς ἀρχαιολόγους ἡ ἐσχάτως γενομένη ἀνακάλυψις ἀρχαίου τινὸς ρωμαϊκοῦ πλοῦ ἐκ δρυὸς ἐντὸς τῶν ὕδατων τοῦ Ἰρῆου εἰς βάθος 1 μέτρου παρὰ τὴν Μαχεντιαν, ὑπὸ ἐργατῶν, ὅστινες ἐπισκευάζον τὸ ὑπόδαθρον τῆς γέφυρας. Τὸ ἔλλον ἔχει τὸ αὐτὸ χρῶμα ὄλον καὶ ἐκτεῖνα, ἐξ ὧν οἱ Ῥωμαῖοι κατασκευάζον τὴν γέφυραν, δι' ἧς ἤρυσαν τὰς δύο ὄχθας τοῦ ποταμοῦ ἔως διέλωσιν ἐκείθεν.

— Ὁ γερμανὸς γλύπτης Γρότνερ ἐποίησε γόψινον ὁμοίωμα τῆς ἐν Ὀλυμπίᾳ εὐρεθείσης Νίκης τοῦ Παιωνίου, συμπληρωσὰς τὰ λελωθημένα τοῦ ἀρχαίου ἀγάλματος. Περὶ τοῦ ἔργου τοῦ Γρότνερ ὠμίλησεν ὁ γνωστὸς ἀρχαιολόγος καὶ ἱστορικός Χ. Κούρτιος ἐν μίᾳ τῶν τελευταίων συνεδριάσεων τῆς ἐν Βερολίῳ ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας.

— Ἡ βασίλισσα Βικτωρία εἰσῆλθεν ἤδη εἰς τὸ τεσσαρακοστὸν ἔβδομον ἔτος τῆς βασιλείας τῆς. Τῶν πρὸ αὐτῆς βασιλευσάντων τρεῖς μόνον ἐβασίλευσαν πλείονα ἔτη, ἡκολούθη Ἐρρίκος ὁ Γ' ἄρξας ἔτη 56, Ἐδουάρδος ὁ Γ' ἄρξας ἔτη 80, καὶ Γεώργιος ὁ Γ' ἄρξας ἔτη 60.

— Ὁ χάρτης, ἐξ οὗ κατασκευάζονται τραπεζικὰ γραμματεῖα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἀγγλίας, εἶναι τοιαύτης συνθέσεως, ὥστε διὰ μόννης τῆς ἀπλῆς καύσεως δὲν καταστρέφονται. Ἐν τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἀγγλίας εὐρηται ἐντὸς ὑελοῦ θήκης τὸ ὑπόλοιπον τραπεζικοῦ γραμματείου εὐρεθέντος μετα τὴν μεγάλην πορκαίαν τῆς Σικάγο. Μολονότι τὸ γραμματεῖον εἶναι ζωομένον καὶ μέλαν, οὐχ ἦττον διατηρεῖται ἐν τῇ ὀλοκλήρᾳ του, τὰ δὲ ἐπ' αὐτοῦ γράμματα εἶναι ἀρκοῦντως ἀνεφάνηστα, διὰ καὶ ἡ Τράπεζα ἐπλήρωσεν αὐτὸ. Ἐπίσης ὑπάρχον καὶ ἄλλα τεμάχια τραπεζικῶν γραμματεῖων, τὰ ὅποια ἡ Τράπεζα ἐπλήρωσε, μολονότι δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι κατήλθον καὶ ἐν αὐτῷ τῷ πυρὶ φλεγόμενῳ, διότι ἐκεί ἡ Τράπεζα δὲν θεωρεῖ ἀξιοπρεπὲς νὰ ὤψελθῃται ἐκ τοιούτων καταστροφῶν.

— Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς νεανίας Ἐσκιμῶ νὰ νομφεθοῦν πρὶν ἢ φρονέουσιν πολιτικὴν ἄρκτον ἄνευ τῆς παραμικρᾶς συνδρομῆς καὶ ἀποδείξωσιν οὕτως ὅτι δύναται νὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς γυναίκος.

— Ἐν Ἰταλίᾳ κατὰ τὸν νόμον τῆς 31 Ἰουλίου 1881 πρὸς σύναψιν γάμων στρατιωτικῶν ἀπαιτεῖται διὰ τοὺς κατωτέρους ἀξιωματικοῦς προεὶ ἀποφέρουσα 2,000 φράγκα, διὰ τοὺς λοχαγούς 1600 καὶ διὰ τοὺς ἀνωτέρους 1200 ὡς καὶ διὰ πάντα ἀξιωματικῶν συμπληρωσάντα 40 ἐτῶν δηρησεῖαν.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Πόσα ἔτη ἔχριναν οἱ Κριταὶ τὸν Ἰσραήλ;
2. Πόσα ἔτη ἐκυβερνήθησαν οἱ Ἰσραηλιταὶ ὑπὸ βασιλέων;
3. Πόσοι ἦσαν οἱ Κριταὶ καὶ πόσοι οἱ βασιλεῖς των;